

Wniosek do Trybunału EFTA o wydanie opinii doradczej, złożony przez Borgarting lagmannsrett (sąd apelacyjny Borgarting) w dniu 21 maja 2012 r. w sprawie Staten v/Arbeidsdepartementet przeciwko Stigowi Arne Johnssonowi

(Sprawa E-3/12)

(2012/C 324/10)

W dniu 29 maja 2012 r. do kancelarii Trybunału wpłynęło pismo z dnia 21 maja 2012 r. skierowane do Trybunału EFTA, w którym Borgarting lagmannsrett (sąd apelacyjny Borgarting) zwraca się z wnioskiem o wydanie opinii doradczej w sprawie Staten v/Arbeidsdepartementet przeciwko Stigowi Arne Johnssonowi w odniesieniu do następujących kwestii:

W przypadku gdy zgodnie z przepisami krajowymi nabycie uprawnień do zasiłku dla bezrobotnych wymaga między innymi faktycznego pobytu w danym państwie, czy w świetle art. 71 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 można wymagać nieprzerwanego pobytu we właściwym państwie (państwie ostatniego zatrudnienia) w celu uzyskania takiego świadczenia ze strony tego państwa, także w przypadku osoby całkowicie bezrobotnej, która w trakcie ostatniego zatrudnienia przebywała w tym państwie, nie będąc *de facto* pracownikiem przygranicznym.

Czy dla odpowiedzi na powyższe pytanie istotne jest, czy:

- 1) osoba bezrobotna mieszka w państwie położonym w pobliżu państwa właściwego (państwa ostatniego zatrudnienia), przez co możliwe jest w praktyce, aby osoba ta stawiła się w urzędzie pracy w tym państwie, nawet jeśli w nim nie przebywa?
- 2) osoba bezrobotna po powrocie do państwa zamieszkania zarejestruje się w urzędzie pracy w tym państwie jako osoba poszukująca pracy i złoży tam wniosek o przyznanie zasiłku dla bezrobotnych?
